

DECIZIA nr. 112 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CIF RO ..., cu sediul în ..., str. ..., nr. ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012 și Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR-.../2012 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit suma totală de **x.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- xxx lei penalități de întârziere aferente;
- x.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- xxx lei penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă înregistrată la AIF Harghita sub nr. .../2012, solicită anularea obligațiilor suplimentare referitor la TVA cu majorările de întârziere și desființarea actelor administrative fiscale contestate, invocând următoarele motive:

În urma inspecției fiscale organul de control a constatat, că societatea a înregistrat în contabilitate facturi fiscale ce poartă denumirea furnizorului SC Y SRL din ..., care în realitate are ca obiect de activitate comerț en-gros cu produse alimentare, neconfirmându-se aceste operațiuni, ca urmare s-au rezultat obligații fiscale suplimentare.

Față de cele stabilite prin decizia de impunere referitor la obligațiile suplimentare, impozit pe profit și TVA, societatea contestatară susține, că obligațiile de plată au fost calculate în mod eronat și exagerat, considerând, că organele de inspecție fiscală au încălcat principiile fiscalității prevăzute de art. 3 din Codul fiscal.

Societatea contestatară mai precizează că nu sunt cheltuieli deductibile care nu au la bază documente justificative potrivit legii, care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune art. 21 alin.4 din Codul fiscal.

SC X SRL, prin contestație, solicită și suspendarea executării deciziei de impunere pentru întreaga sumă.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F-HR .../2012, a constatat următoarele:

SC X SRL în luniile iulie, august 2007 a înregistrat în evidențele contabile și fiscale achiziționarea de piese de schimb în baza facturilor fiscale ce poartă denumirea furnizorului SC Y SRL din ..., deducând c/val. acestora ca cheltuieli deductibile la stabilirea profitului impozabil, precum și TVA aferent acestora.

În cadrul acțiunii de control s-a constatat, respectiv din adresa DGFP ... nr. .../2011, s-a rezultat că facturile în cauză nu au fost emise de SC Y SRL din ..., aceasta având ca obiect de activitate comerț en-gros cu produse alimentare, neefectuând livrări de alte produse sau prestări de servicii.

În urma acestor constatări organele de inspecție fiscale au considerat că aceste achiziții nu sunt reale (facturi fiscale false), în consecință nu au fost admise ca deductibile fiscal, stabilind obligațiile fiscale suplimentare pe baza deciziei de impunere nr. F-HR .../2012 în sumă totală de xx.xxx lei, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesoriile aferente.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este ca Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, să se pronunțe asupra obligațiilor fiscale de plată stabilite suplimentar, în condițiile în care SC X SRL nu aduce argumente și dovezi în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, inspecția fiscală la SC X SRL s-a efectuat în urma mai multor controale încrucișate și informațiilor comunicate de DGFP ... prin adresa nr. .../2011, din care s-au rezultat, că s-au înregistrat în contabilitatea unor societăți facturi fiscale ce poartă denumirea furnizorului SC Y SRL din ... DGFP ... prin această adresă precizează, că SC Y SRL are ca obiect de activitate comerț en-gros cu produse alimentare, neefectuând livrări de alte produse sau prestări de servicii, facturile înregistrate în contabilitate de prezumtivii "clienți" nu sunt caracteristice celor folosite de SC Y SRL, amprenta ștampilei și nici modelul facturii nu corespunde cu cele folosite de această societate.

În urma acestor constatări organele de inspecție fiscale au stabilit că achizițiile înregistrate pe baza facturilor ce poartă denumirea furnizorului SC Y SRL nu sunt reale, neadmițând ca deductibile fiscal.

Prin contestația introdusă, SC X SRL critică constatările organelor de inspecție fiscală, consideră, că obligațiile de plată au fost calculate în mod eronat și exagerat și că principiile fiscalității fiind încălcate, dar fără să precizeze concret din ce constă această calculare eronată, greșită sau să depună dovezi în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În drept, sunt incidente prevederile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

"Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația",

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

"Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv".

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că prin contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Potrivit doctrinei, cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, principiul fiind consfințit și de Codul Civil „*cel ce face o propunere înaintea judecătii trebuie să o dovedească*”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neaprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18.06.2010, în considerentele căreia se precizează: „*Potrivit art.207(1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1), contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. Din interpretarea logică și sistematică a celor două articole, rezultă că motivarea contestației trebuie făcută, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația fiscală, iar nedeținerea motivelor în acest termen va avea drept consecință juridică respingerea contestației ca nemotivată.*”

Se reține că SC X SRL, deși contestă raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2012 (care nici nu există, cel încheiat fiind F-HR .../2012) și decizia de impunere nr. F-HR .../2012, prin contestație solicită anularea obligațiilor suplimentare referitor la TVA și majorări de întârziere, iar în conținutul acesteia nici nu face referire la suma impozitului pe profit și accesoriile aferente stabilite. În ce privește obligațiile de plată stabilite suplimentar la TVA acestea fiind interpretate eronat de contestator, prin decizia de impunere contestată s-a stabilit x.xxx lei taxă pe valoarea adăugată, x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente și xxx lei penalități de întârziere aferente, iar contestatorul face referire la TVA de xx.xxx lei, dobânzi/majorări de întârziere, precum și penalități de întârziere de câte x.xxx lei, care de fapt reprezintă baza impozabilă.

În baza celor reținute și având în vedere că societatea nu aduce argumente de fapt sau de drept sau să depună dovezi în susținerea cauzei din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 11.1 lit.b) din OPANAF nr.2137/2011

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”, contestația formulată de SC X SRL **va fi respinsă ca nemotivată pentru suma totală stabilită** prin decizia de impunere nr. F-HR .../2012

Referitor la cererea societății de suspendare a executării deciziei de impunere, art. 215 din Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.”, astfel organul de soluționare a contestației nu are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) și lit.b) și pct.11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR .../2012 pentru suma totală de **xx.xxx lei**, reprezentând:

- x.xxx lei impozit pe profit;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;
- xxx lei penalități de întârziere aferente;
- x.xxx lei taxă pe valoarea adăugată;
- x.xxx lei dobânzi/majorări de întârziere aferente;

- xxx lei penalități de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,